

Leyla

– İrfan Yılmaz · 01 Şubat 2022

Ne çöl efsanesi, ne dağ masalı...
Dilime gerçekler gelir sırayla.
Bir bilsen ki, sırta kadem basalı
Hep seni aradım, mumla, çırayla.
Bitmedi hasretin, bitmedi Leyla.

Hükmünü yitirdi yasaklı çizgin,
Yol aldı ufkuna aşk doludizgin,
Dilimden düşmedi yakıcı ezgin;
Gönlümde uslanmaz deli bir tayla
Huduttan hududa koşturdum Leyla.

Peri bakışıyla, tılsımlı sesi,
Hayran bırakırmış gören herkesi
Seba Melikesi... var mı ötesi?
Örgülü saçların altın sırmayla
O'nu anımsatır dediler Leyla.

Bu nasıl sevda ki; karşı durulmaz,
Sarayları kursan, yuva kurulmaz.
Katli vacip olan böyle vurulmaz!
Ne işin var okla, kılıç kamayla;
Gözlerin yetti de, arttı be Leyla!

Sırrını yitirdi aşkın mahremi,
Bülbüle yasaklı gülün haremi,
Sürgünde tükettim hayat süremi;
Bölünmüş yüreğim iki parçayla,
Bir araya gelip çarpıyor Leyla.

Son umut yaprağı döndü gazele,
Poyrazla kol kola, samla el ele.
Gönül sarayımı yıktı zelzele;
Derinde kırılmış sekizlik fayla,
Bir başıma kaldım, neredesin Leyla?

Adımın sonrası delinin teki,
Aşka düşen Mecnun olmaz mı peki?
Alamut Kalesi dediğin ne ki...
Bu azim, bu sabır, bu kuşatmayla
Bir tek senin kalen düşmedi Leyla.

Nasıl sitem etmem; dar geldi yurdum,
Yemen'e göç edip, Hicaz'da durdum.
Fildişi sarayda yakut taht kurdum.
Belki gelir dedim minnet ricayla
Adımını bile atmadın Leyla.

Gönlüme uyarken aklım gücenir,
Bir sevda ki; her gün diyet ödenir.
Kader bu değilse başka ne denir?
Tebessümün gülde açar sılayla
Gurbette ah çeker yanarım Leyla!

Adını gizledim, Leyla rumuzun,
Menzile uçsam da yolum çok uzun.
Söylesene, sonu var mı sonsuzun?
Vuslat, Ay yüzünde duvaklı ayla,
Elimi uzatsam ermiyor Leyla.

*****

Videolu Şiir:

<https://www.youtube.com/watch?v=zWAYBNSITmo>